

Jitka Skorkovská

V tento, sluncem naplněným den, jsem obdržela úkol. Zjistit a také napsat schopnosti, díky nimž se hrdina stává hrdinou. Jenže, kdo je vlastně ten „hrdina“? Nejspíše osoba, co pomocí svých nadpřirozených vlastností žene zlo do kouta a dobro vyzdvihuje na první příčku. Člověk, jenž pomáhá ostatním, i s vědomím, že nemusí získat žádnou odměnu. I tyto dva významy mají vadu. Dám příklad: Když dítě vezme bonbón svému kamarádovi, tak je špatné. Přesto, když toto malé stvoření potrestáte, rozpláče se. Koho lze v této situaci považovat za padoucha? Zlodějíčka, či bytost, jejíž svou spravedlností způsobila bolest, leckdy větší, než tu, co na svých bedrech nesla okradená oběť? Ne, cit pro vítězství férovosti je vhodný leda v pohádce. Jednak proto, že v realitě neexistuje duše ryze ze světla či ze tmy. Račme dále. Již jsem zde vznesla zmínku o fantastických prvcích. Neobvyklá síla, možnost létat, telekineze, dýchání pod mořskou hladinou... To vše se řadí mezi zbraně našich spasitelů. Což ale musíte být vyvoleným, který proplouvá skrze oblaka s maskou na obličej, což musíte vyčnívat, jako rudá ovce v trávě, jen proto, aby vám v nebeském hotelu zamluvili komnatu? Nikoliv, dle mého, přec dětinského, názoru, nemusejí bohatěji prožít zásah radioaktivního paprsku, jen proto, aby si vysloužili ono označení. Právě andělé, ti osmdesátkrát lepší, než postavy z komiksů, jsou na ulici, ve městech, uvnitř domů. Říká se jim: lidé a jsou to právě oni, co si vysloužili můj obdiv. Tato rasa totiž dokázala něco stěží uvěřitelného. Opět to, pro lepší přehlednost, ukáži na příkladu, ne právě matematickém: Člověk jde a spatří slepici, prohlásí: „Ta se mi líbí, nechci, aby vyhynula.“, tak je začne chovat. Běží pes, který zahlédne stejný druh zvířete. Pes ho sní, a kdyby se přemnožil, klidně by celý druh kura vyhubil. Empatie, jest ono magické slovíčko, co vybudovalo společnost. V níž má každický jedinec svůj konkrétní význam. Má to háček, kdo ochrání je? Kdo nad nimi bude držet ochrannou ruku? Že by smyšlení superhrdinové? A jsme zase na začátku... Ovšem, je tu někdo, kdo jistí lidské životy. Kdo je zachraňuje. Já osobně je nazývám: Doktoři. Právě oni si vysloužili můj bezmezný respekt. Takže, odpověď na otázku zní: Lidskost, to dělá z hrdiny hrdinu.